

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispositio Et Perioche Historiae Evangelicae Per IIII.
Euangelistas contextæ, necnon Actuum apostoloru[m],
Epistolaru[m] quoq[ue] Pauli XIII. & Canonicaru[m] VII.**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1553

VD16 B 9605

Liber III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35634

S. M A T T H A E R

Hæc inquam sancta ac salutaria disces ex hoc 2. libro, ut ipsa rei tantæ maiestas & utilitas te, nisi truncus sis totus, ad studium & diligentiam excitare possit.

L I B E R III.

EXHIBVIT nobis inter alia que in hoc quart^o Cap. 5.
to capite tractauit Matthæus gustū quendam sermonū doctrinæ Christi de poenitentia & remissione peccatorum, id est, de mysterio Euangeliū & gratiæ dei, de agnitione inquam & confessione peccatorum, deq; conversione à peccatis ad deum uiuum per fidem Iesu Christi, per quam assequimur remissionem peccatorum & uitam æternam quicūq; credimus ex animo: pergit iam Sermo Christi in idem author per consequētia tria capita etiam alios do= monte.
strinæ Christi præcipuos locos exponere, nō iam solita breuitate utens, & capita duntaxat sermonis dominici consignans, sed totū Christi sermonē, ita ut ab ipso habitus est ex integro contexens, quo uidelicet certius re= ciliusq; de omni doctrina Christi iudicaremus, atq; post poenitentiā et remissiōne peccatorū, præcipua religionis nostræ capita, ctiā alios præstatores doctrinæ Christia= næ locos plenius intelligeremus. Oratio ipsa seu sermo Christi didacticus expositoriusq; alicubi uero et paræ= neticus est, uarius itaq; & de uarijs rebus compositus. Principio enī luculenter disputat de uera beatitudine sen-

EVANGELIUM

Felicitas. felicitate, ostendens quibus in rebus illa sit, et tacite interim confutans stolidas et corruptas vulgi de uera

Lex. felicitate opiniones. Deinde descendit ad legem repurgandam. Corruperant enim hanc suis traditionibus, et obscurarant ipsam commentitia sua expositione Pharisaei, itaq; quis genuinus legis sensus sit, et quid lex dei a nobis requirat, productis aliquot e lege exemplis manifestissime demonstrat, simul et ueræ et falsæ iustitie

Iustitiae ope differentiam ostendens. Et quoniam de iustitia differebat, et inter omnia opera iustitiae maxime excellunt

eleemosyna siue misericordia aut beneficentia, oratio item siue ardens cum deo colloquium, et ieiunium siue

Caput 6. corporis carnisq; nostræ castigatio, in circa dominus nostor illa ipsa opera iustitiae siue exercitia pictatis repur-

gat ab hypocristi, qua Pharisaei illa confuscarant, pri-

stino et nativo nitoris restituens, pulcherrimeq; indicans

quomodo rite praestanda sit eleemosyna, quomodo uere oremus religioseq; ieiunemus. Hinc uero cum confessum

sit non alium affectum perinde abstrahere ab omni pietate iustitiaq; atq; habendi studium, et nimis anxiā

de uictu et amictu sollicitudinē, ideo quarto loco gravi oratione abstrahit ab auaritia, commode deniq; solici-

tudinem nimiam, id est perfidam diffidentiam eximit suorum pectoribus, et inserit rursus fidem in deum et fi-

dele religionis ac iustitiae studium. Post haec summa fide

5

Auaritia.

Cap. 7

¶ diligentia temerarium hominum de alijs hominibus iudicium, detractionem inquam & calumnias uitandas esse significans, ostendit moderate & recte uti lingua. Lingua. Nō enim minorcs turbæ ex uitio lingue quam auaritia habendiq; studio exoriuntur.

Porro cum hæc omnia uirtute diuina in nobis per gratiæ beneficium, non per nostras uires perficiuntur, ergo utiliter & in loco adhortatur per consequentia dominus cultores suos ad fideles preces, quibus sibi à deo uires suffici postulent, necubi suo desint officio. Ad hæc splendidissimas amplissimasq; promissiones adiungit, preces fidelium sese exauditurum pollicens, quo studium precandi magis inflammaret in pijs. Ista uero omnia copiosissime hactenus proposita in breue contrahens compendium, Omnia, inquit, quæcunq; uolueritis ut faciant uobis homines, sic & uos facite illis. Hæc enim est lex & prophetæ. Deinde proposito biuio & utriusq; uiae modo, ratione & fine addito, ad illud nos omnes ingrediendum adhortatur, quod arctius est & sperius quidem, sed ad uitam interim eternam introducit. Rursus quia de itinere dixerat per quodabitur Pseudopropheta in præcipitum, protinus diligenti admonitione cauet phetæ. necubi in exitium abducantur sancti pseudoprophetarum artibus & imposta, quos in hoc suis coloribus pingit, ne simplicioribus bona specie imponant, &

B

EVANGELIVM

ueritatis uia in hæresum ambages ac præcipitia abripiantur. Tandem uero concludens diuinissimum hunc sermonem, postremo loco aperte docet, nullam speciem exterioram ad pietatem perficiendā ulli prodesse homini, ergo ad pietatem & uitam consequendam non satis esse audi dire & intelligere uerbum dei, aut magnificis etiā uocibus iactare, nisi & sanctissimis fidei uirtutumq; operibus exprimamus: id quod ficta narratione seu parabolâ pereleganti expolit, & ob oculos omnium statuit, inhortans quemlibet nostrum ad uerum ueræ peitatis studiū, quod permanentē et suauissimum habet fructū uite.

Est autem hoc argumentū & illa complexio totius orationis quam in monte habuit ad omnem populu salvatorem noster Christus dominus. De ea S. Augustinus, Apparet, ait, istum sermonē omnibus præceptis, quibus Christiana uita informatur esse perfectum.

L I B E R IIII.

RECITAVIT Matthæus tribus præcedentib[us] capitibus Sermonem Christi integrum, quo nobis gustum præberet, ac ueluti compendium contexeret uniuersæ doctrinæ Christi, consequentibus duobus capitibus uirtutem & potentiam Christi maximam, consensis beneficijs miraculosis quampluribus illustrat, & illustratam

Christi beneficia seu miracula.